Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. V. Ciumac)
Dosarul nr. 3a-952/24 (2-22126794-02-3a-30082024)

D E C I Z I E

11 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Mîra Ghenadie
judecătorul Braga Angela și Sîrbu Victoria
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de ***** și ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 15 martie 2024, adoptată în cauza înaintată în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** și ***** către Comisia de Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților și avocatul *****, cu privire la contestarea actelor administrative,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La data de 29 august 2022 reclamanții ***** și ***** s-a adresat cu o acţiune în contencios administrativ către Comisia de Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților și avocatul *****, solicitând:

- anularea deciziei cu nr.2/10/2022 din 20.06.2022;
- obligarea Comisiei de Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților de a efectua un control suplimentar în ce privește abaterile Comisiei de către avocatul ***** cu examinarea din nou a plîngeri din 08.04.2022 depusă de către petiționarul ***** sau de a adopta o hotărîre despre retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat conform lit.(f) alin.(1) a art. 25 al Legii cu privire la avocatură pentru încălcările grave, de o singură dată, a normelor Codului dentologic al avocaturii în privința avocatului *****.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 15 martie 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de ***** și ***** împotriva Comisiei de Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților și avocatului ***** privind contestarea actelor administrative, în partea ce ține de pretențiile înaintate către avocatul *****.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 martie 2024, s-a respins acțiunea depusă de ***** și ***** împotriva Comisiei de Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, privind contestarea actelor administrative, ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

La data de 09 aprilie 2024 ***** și ***** a declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 martie 2024, solicitând admiterea recursului și anularea încheierii primei instanţe.

La data de 30 august 2024 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Mîra Ghenadie și Braga Angela.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs au invocat recurenții că, instanța de judecată, examinând cererea de chemare în judecată nu a ținut cont de faptul că avocatul conform legislației în vigoare, în cazul prezenței abaterilor disciplinare din partea lui poate fi sancţionat sub diferite pedepse până chiar și în cazul de a-i fi retrasă licenţa pentru exercitarea profesiei de avocat.

La caz, avocatul ***** pe lângă alte încălcări a comis și o încălcare gravă de o singură dată, prin faptul nerespectării alin. (4) al art.48 din Codul de executare, în condițiile în care creditorul pe parcursul a patru ani fără permisul debitorului *****, răpind copiii a plecat împreună cu ei peste hotarele țării, în privinţa căreia este intentat dosar penal, fiind dată în căutare și în așa situație, în rechizitele despre locul aflării creditorului și a copiilor minori ce se găsesc cu ea, fără deţinerea unei procuri eliberate de reprezentat de la creditorul fosta sa soţie, ***** după cum se cuvine în cazul dat, prin intermediul unui Consulat din țara străină unde se afla ea, dânsul nu avea absolut dreptul sa apeleze cu vreo oarecare cerere în privinţa reprezentării creditorului ***** la executarea documentelor executorii care implică participarea personală a creditorului.

Consideră că instanţa de judecată incorect l-a calificat pe avocatul ***** numai ca o persoană fizica simplă care nu poate fi sancţionat, neluând în seamă prevederile art.25 Legii nr. 1260/2002 din 19.07.2002 cu privire la avocatură și art.59 despre răspunderea disciplinară al Statutului profesiei de avocat cu nr.SUARM302 din 29.01.2011.

Pe motivele enunțate, solicită recurentul ***** și ***** admiterea cererii de recurs.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești

împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul Civil a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 martie 2024 a recepționată de recurentul ***** la data de 27 martie 2024, fiind atacată cu recurs la data de 09 aprilie 2024.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de către ***** și *****, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, reclamanții ***** și ***** s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu următoarele solicitări:

- anularea deciziei cu nr.2/10/2022 din 20.06.2022;

- obligarea Comisiei de Etică și Disciplină din cadrul Uniunii Avocaților de a efectua un control suplimentar în ce privește abaterile Comisiei de către avocatul ***** cu examinarea din nou a plîngeri din 08.04.2022 depusă de către petiționarul ***** sau de a adopta o hotărîre despre retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat conform lit.(f) alin.(1) a art. 25 al Legii cu privire la avocatură pentru încălcările grave, de o singură dată, a normelor Codului dentologic al avocaturii în privința avocatului *****.

Prima instanță prin încheierea din 15 martie 2024, a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de către ***** și ***** în partea pretențiilor față de avocatul *****.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 09 aprilie 2024 ***** și *****, au contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Instanţa de recurs apreciază ca fiind întemeiată soluția instanţei de fond şi ca neîntemeiate argumentele recurentului expuse în cererea de recurs din considerentele ce succed.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al art. 207 Cod administrativ indică că, acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd : (…).

În această ordine de idei, textul legal enunţat *„în special”* denotă caracterul neexhaustiv a temeiurilor de inadmisibilitate prevăzute de art.207 alin.(2) Cod administrativ, fapt care obligă, în redacţia art.207 alin.(1) din Codul administrativ, ca instanţa de judecată în procedurile de contencios administrativ să releve orice alt temei de inadmisibilitate reglementat expres sau implicit de legislaţia în vigoare.

Potrivit art. 5 Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 6 Codul administrativ, (1) Procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. (2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părţi ale procedurii administrative.

Potrivit art. 7 Codul administrativ, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acţionează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

Potrivit art.39 alin.(2) Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Potrivit art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Potrivit art.204 din Codul administrativ, părţi în procedura de contencios administrativ pot fi persoanele fizice sau juridice şi autorităţile publice în sensul art.7.

Completul specializat relevă că în sensul dispoziţiilor enunțate, calitatea de pîrît într-o acțiune în contencios administrativ, o poate avea doar o autoritate publică.

Astfel, Completul specializat atestă că este întemeiată concluzia primei instanțe, precum că avocatul ***** este pârâtul necorespunzător împotriva căruia a fost intentată acțiunea, întrucât, procedura administrativă contestată de către ***** și ***** a fost desfășurată de Comisia de Etică și Disciplină din cadrul Uniunii

Avocaților și nicidecum în persoana avocatului *****, iar prin urmare, examinarea cerințelor formulate față de acesta nu poate constitui obiect de examinare în ordinea contenciosului administrativ.

Concomitent, Completul judiciar remarcă că, prin instituirea exigenţelor de admisibilitate nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituţional statuat de art.20 din Constituția Republicii Moldova – accesul liber la justiție, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Raportînd normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea acțiunii în partea încasării prejudiciului moral și în partea pretențiilor lui ***** și ***** adresate față de avocatul *****.

Prin urmare, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept.

În acelaşi context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că accesul la justiţie poate fi limitat, în special prin instituirea condiţiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (Guérin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33).

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 martie 2024, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de ***** și *****.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 martie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii: Braga Angela

Sîrbu Victoria